

# GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 80 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

## Cześć urzędowa.

Gminy Żelechów wielki i mały w starostwie Kamienieckim położone, postanowiły założyć u siebie szkołę ludową i w tym celu zobowiązały się aktem fundacyjnym:

1 Postawić budynek szkolny wraz z pomieszczeniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie.

2 Posprawić potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych zgóry 210 złr. w. a., oraz na utrzymanie stróża do ulgi szkolnej dodawać rocznie 12 złr. w. a.

4. Dawać rocznie na opał dla szkoły kwotę 20 złr. i zakupione przez nauczyciela drzewa do szkoły sprzedawać.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 10 złr. w. a.

Do powyższej dotacji zobowiązali się Wielebni księża Jan Zacharyasiewicz i Tomasz Żychiewicz na czas swego urzędowania w tych gminach w celu ulżenia gminom w ponoszeniu wydatków szkolnych pierwszy rocznie dodawać w półrocznych ratach dwa złotych i jeden szag, drugi zaś w kwartalnych ratach zgóry 5 złr. Wielmożny zaś Seweryn Jankowski deklaracją z dnia 29. maja 1872 na lat 6 dodawać w ratach kwartalnych zgóry 10 złr. w. a.

Prawo prezentowania nauczyciela przysługiwać ma reprezentacyom gminnym Żelechowa wielkiego i małego wspólnie z księżami obu obrządków przez wybrany do tego komitet.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 28. czerwca 1872.

## Cześć nieurzędowa.

**Wiedeń.** „Prager Zeitung“ donosi, że J. C. W. najdostojniejszy arcyksiążę Wilhelm w podróży do Petersburga powitany został na granicy rosyjskiej przez adjutanta cesarskiego księcia Menszykowa i generała Miloradowicza.

— Korespondent wiedeński dziennika „Bohemia“ pisze pod dniem 9. bm.:

„Prezydent izby deputowanych wysłał dzisiaj sprawozdanie komisji konstytucyjnej o petycjach w sprawie zaprowadzenia bezpośrednich wyborów do Rady państwa. W sprawie tej nadesłano razem do izby deputowanych 1281 petycji, z których przypada na: Czechy 544, niższą Austryę 342, Śląsk 113, Morawę 108, wyższą Austryę 54, Karyntię 52, Tyrol 32, Vorarlberg 11, Salzburg 10, Krainę 8, Bukowinę 3 a na Styryę 4. Przeciw wnioskowi zaprowadzenia bezpośrednich wyborów wysłała wyższa Austria 23 petycji a niższa Austria 3 petycje.

**Peszt.** „Pesti Naplo“ zapisując wiadomość o ugodzie stronnictw kroackiego sejmku, poświęca sprawom kroackim długi artykuł, w którym na czele konstatuje, że w Kroacji nastąpiła obecnie nadzwyczajna zmiana w całej sytuacji politycznej. Ogromną korzyścią polityczną był już sam pomyślny rezultat wyborów, do którego nadto jeszcze przyłączył się ten fakt pocieszający, że opozycja zajęła stanowisko legalne. Kroacja — pisze „Pesti Naplo“ — odzyskaną została obecnie napowrót dla legalnego porządku, konstytucjonalizmu i korony św. Szczepana. Komu zawdzięczać należy te ogromne korzyści? W pierwszym rządzie konstytucyjnym monarcha, który niewzruszenie stał na prawnym stanowisku, w drugim rządzie między stronnictwami narodowego i ugodowego.

Także i dziennik „Al. Politika“ konstatuje ten nadzwyczaj pomyślny zwrot w stosunkach kroackich. Należało się obawiać, że rosterka pomiędzy stronnictwami-wybuchnie napowrót przy dyskusji adresowej. Obawa ta była płaoną a wypadki ostatnie pomyślny wzięły obrót. Co do treści adresu, dziennik ten mniema, że Kroacja największą wagę przywiązuje do finansowej samostojności a Węgry nie mają powodu do sprzeciwia-

nia się temu żądaniu, chociaż ziszczenie tego życzenia ściągnąć może na Kroację nowe ciężary.

— Dotychczas odbyły się już wybory w 352 okręgach, w których wybrano 226 członków stronnictwa Deaka a 126 kandydatów opozycji. W dotychczasowych wyborach stronnictwo Deaka w 50 okręgach, które dotąd wybierały kandydatów opozycji, 24 krzesła. Nie skończyły się jeszcze dotąd wybory w 57 okręgach, w których dotąd wybierano 35 posłów ze stronnictwa Deaka a 22 kandydatów opozycji.

**Berlin.** „Staatsanzeiger“ donosi, że na uczcie danej 2. bm. w Petersburgu cesarz Aleksander wniósł w obecności niemieckich oficerów toast na cześć „pełnej sławy armii niemieckiej.“ Cesarz Wilhelm uwiadomiony o tym toastie podziękował cesarzowi Aleksandrowi, który na podziękowanie to odpowiedział zaraz w najserdeczniejszy sposób.

— „Kieler Zeitung.“ pisze: „Rząd niemiecki zamierza dla naszych marynarzy założyć akademię. Cieszy nas to mocno i życzymy z serca jak największego rozwoju tej instytucji. Duch tylko ożywia, powiedział wielki nasz mistrz słowa. Spodziewamy się, iż jeżeli akademii ta racjonalnie urządzoną zostanie i odpowiednimi siłami naukowymi rozporządzać będzie, marynarka nasza w krótkim stosunkowo czasie dojdzie do wysokiego stopnia doskonałości; spodziewamy się tak że, iż z czasem uznają prawdziwość naszego twierdzenia i ci, którzy bardzo niechętnem okiem patrzą na założenie akademii marynarskiej. Dotąd nie wiemy jeszcze bliższych szczegółów o wewnętrznym urządzeniu tego instytutu; a ciekawi jesteśmy się dowiedzieć, czy też wszyscy oficerowie marynarki będą musieli w pewnym czasie uczęszczać na tę akademię. Bylibyśmy bardzo za tem, gdyż jak we wszystkim, tak i tu jesteśmy i pozostaniemy zaciętymi przeciwnikami dyktantyzmu wszelkiego rodzaju.“

— „Elsasser Korr.“ donosi, że naczelny prezydent w Strasburgu zamierza zakładać szkoły rolnicze. W tym celu polecono już prezydentom obwodowym, aby wyszukali ludzi fachowych, którzyby się tem szczegółowo zająć mogli.

— Urząd kancelarski związkowy poszukuje od kilku miesięcy refrendaryuszów sądowych do usług w urzędach konsularnych państwa niemieckiego. Zgłaszający się zostaną naprzód wysłani na 2 lata do Chin i Japonii, aby poznać te języki; po złożeniu egzaminu zostać mają dragomanami.

— Biskup i dyrygent kancelarii Fohlleher w Pelplinie którego „Presse“ obwiniała, że pobudzał ludność do wychodztwa do Ameryki, ogłosił na swe uniewinnienie okólnik datowany z 2 kwietnia 1870 do duchowieństwa, w którym poleca się księżom, aby wszelkich sił dokładali i lud odwozili od zgubnej myśli wychodztwa do Ameryki. Uparcie trwającym jednakże przy swym zamiarze mają przyjść w pomoc przez wskazanie katolickiego komitetu, który się utworzył w tym celu.

**Paryż.** Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego dnia 5. b. m. udowadniał sprawozdawca komisji konwencyjnej ks. Broglie następującymi wywodami konieczności przyjęcia traktatu ewakuacji: „Gdy zgromadzenie narodowe przystępowało do ratyfikacji — są słowa sprawozdawcy — preliminarjów pokojowych, wezwało kraj na świadectwo, iż tylko koniecznością zagnione zawiera traktat z Niemcami; żelaznej tej konieczności musimy i dziś doświadczać, zastanawiając się bliżej nad konwencją, którą rząd nam przedkłada celem uzupełnienia, uregulowania i uproszczenia traktatu wersalskiego.

Wicie panowie, że z pięciu miliardów spłaciła Francja dotąd dwa miliardy kontrybucji, i że Niemcy zajmują w skutek tego sześć naszych departamentów. Resztujące trzy miliardy byliśmy obowiązani zapłacić 1. marca 1874. Lecz z samego początku jasną było rzeczą, iż ani Francja tak kolosalnej kwoty naraz zapłacić nie cędziała, ani też Niemcy jej naraz wziąć nie mogli, jeżeli nie miało przyjść do powszechnego przesilenia pieniężnego. Ztąd też zastrzegł sobie rząd francuski już w traktacie wersalskim prawo częściowego uiszczania się z kontrybucji. Gdy zaś w

miarę spłacania kosztów wojennych terytorjum okupacyjne zmniejszać się powinno, usprawiedliwiony jest tem samem wniosek komisji, domagający się redukcji wojska okupacyjnego. Dwa departamenty zostaną po ratyfikacji konwencji zaraz uwolnione, a dwa inne po zapłaceniu dwóch w tym roku jeszcze przypadających rat. Ale cóż kiedy dobrodziejstwo częściowej spłaty kontrybucji wojennej nie jest zupełnem; uwolnione bowiem departamenty zostaną aż do zupełnego zapłacenia kosztów wojennych neutralne pod względem wojskowym; nie możemy w nich zakładać i rozszerzać fortyfikacji, nie możemy w nich kwaterować naszego wojska, a nadto nie przysłuży nam prawo domagania się zupełnego wycofania załogi niemieckiej z uwolnionych departamentów. Spodziewamy się jednak wraz z rządem po kredycie Francji, który obecnie tak świetną wytrzymuje próbę, iż prędzej jakby sobie nieprzyjaciele nasi tego życzyli uwolnioną zostanie Francja od załogi niemieckiej. Nadzieja ta się spełni moi panowie — mówił w końcu ks. Broglie — jeżeli i dziś dacie wyraz, jak to zawsze czynicie, pokojowemu umiarkowaniu i patriotycznemu zaparcu się, uchwalając konwencję, którą rząd z pełnomocnikami ułożył a którą komisja wasza do przyjęcia wam proponuje.“ Zgromadzenie narodowe uchwaliło następnie przedłożenie rządowe i komisji, które tak opiewa: „Jedyny artykuł. Zgromadzenie narodowe potwierdza następującą konwencję, zawartą w Wersalu dnia 29 czerwca przez ministra spraw zagranicznych z pełnomocnikiem cesarza niemieckiego, i upoważnia prezydenta republiki do ratyfikowania tego traktatu.“

— O powyższej mowie sprawozdawcy komisji pisze „Republique français“ organ Gambetty co następuje: „Sprawozdanie księcia Broglie o konwencji ewakuacyjnej nie daje wysokiego wyobrażenia o doniosłości i znaczeniu intrygantów monarchicznych. Mowa jego odznacza się poprawnością stylistyczną zawierała w sobie kilka nieudanych dowcipów i wycieczek przeciw rządowi, była zaś co do treści tak ubogą, iż nawet akademii francuskiej (ks. Broglie jest akademikiem) musiała po tej mowie głośnie wybuchnąć śmiechem. Z trybuny w imieniu komisji i w tak ważnej sprawie powinno się nieco lepiej i treściwiej mówić.“ W podobny sposób wyraża się o tej mowie także dziennik republikański „Siecle“.

— Dzienniki monarchiczne nieprzyjemnie zostały dotknięte gratulacyami, które Thiers z powodu pomyślnego obrotu rokowań w kwestyi ewakuacji od dworów zagranicznych otrzymał.

— „Minister skarbu francuskiego — pisze paryski korespondent do „Köln. Ztg.“ — spodziewa się, iż subskrybicy na zaciągnięcie pożyczki narodowej świetnie wypadnie, jeżeli coś niespodziewanego nie zajdzie. Dzienniki rządowe i półrządowe namiętną prowadzą polemikę z dziennikami monarchicznymi, któreby sobie życzyły, ażeby rząd a właściwie Thiers zrobił jak największe fiasko z pożyczką na oswobodzenie zajętych przez wojska niemieckie departamentów. „Bien public“ spodziewa się jednak, iż zgromadzenie narodowe zachowa takt i umiarkowanie w czasie subskrypcji, od której pomyślność kraju i znaczenie jego na zewnątrz w wysokim stopniu zależy.

— „Memorial diplomatique“ dowiadyuje się, iż syndyk miejsc kąpielowych we Francji otrzymał przyrzeczenie rządu na konsens zaprowadzenia salonów gry w miejscach kąpielowych. „France“ wspominając o tem doniesieniu, dodaje, iż tego jeszcze tylko brakowało, ażeby Francja upadła tak nisko w ostatnich czasach pod każdym względem, stała się „jaskinią gry“ dla Europy.

— Hrabia Paryża i książę Montpensier podróżują teraz po południowej Francji, gdy wycieczka pretendenta do miast fabrycznych wcale się nie powiodła. Ostatecznie pretendent był w fabryce zwierciadeł w Saint Gobi (departament Aisne), gdzie książę Broglie jest dyrektorem towarzystwa akcyjnego. W tym charakterze książę Broglie zaprosił do siebie znakomitości fabryczne, aby były na przyjęciu króla. Przyjęcie było jednak zimne. W lokalach fabryki robotnicy mówili pod nosem hrabiego Paryża: „Czego che od nas ten Meklemburczyk, syn Niemki?“ Książę Broglie co żywo wyniósł się z pretendencją, który jeszcze miał odwie-



dzic robotników w St. Quentin; zaniechał jednak tego zamiaru, i spiesznie odjechał do południowej Francji.

**Rzym.** Rząd włoski zamierza w tych dniach wystosować do państw zagranicznych okólnik, w którym ma odpowiedzieć na zarzuty poczynione mu w liście ojca św., pisany niedawno do kardynała Antonello. W okólniku tym nadmienionem zostanie przedewszystkiem, że papież najmniej może mieć powodu do żalów, i że rząd włoski tak jak dotąd, tak i nadal pójdzie w kierunku wytkniętym.

Prasa europejska coraz pilniej zajmuje się wyborem przyszłego papieża. W tej mierze donoszą, że niedługo wydana zostanie buła papieżka, według której tak jak za czasów Piusa VII. wybór przyszedł do skutku pod opieką Austrii, tak dziś stać się to ma pod skrzydłami jednego z mocarstw katolickich, i to nie na ziemi włoskiej, gdzie nieprzyjaźne wyborowi agitacje mogłyby najszkodliwiej wpłynąć na takowy. — Powszechnie mniemają, że tem państwem katolickiem będzie Francja.

Co się tyczy układów mocarstw względem wzajemnego porozumienia się nad przyszłym wyborem głowy kościoła katolickiego, to w tej mierze różne krążą wieści, którym ateli ze wszystkich stron zaprzeczają. Przed kilkoma dniami zaprzeczono temu ze strony włoskiej, dziś dzieje się to samo ze strony rządu niemieckiego. Według oficjalnych dzienników niemieckich o podobnym porozumieniu mocarstw w chwili obecnej nie można ani myśleć.

**Bukareszt.** Wieści o mającej się zebrać konferencji europejskiej celem rozciągnięcia opieki nad żydami w Rumunii narobiły w tem mieście nie małego strachu; zwłaszcza że gdyby do takiej konferencji przyszło, to nie sama pewno sprawa żydowska przed niąby się wytoczyła, lecz i wiele innych z bliska Rumunii dotyczących. Dziś jest wszelkie prawdopodobieństwo, że się ta groźna na rumuńskim widnokręgu politycznym chmura bez piorunów i ułowy rozejdzie. Mocarstwa poręczające porzuciły plan konferencji, i zamierzają po przestaniu na wspólnej nocie, do rządu rumuńskiego wystosować się mającej. Ministerium pod przewodnictwem panów Car-tagiu i Costaforu urzędujące stara się z niekłamną gorliwością zasłaniać żydów od nierozumnej tłumu nie-nawisci, i zabezpieczyć im używanie praw cywilnych, w których nie są tu bynajmniej ograniczeni. Nadawać im zaś prawa polityczne, to jest przypuścić do wyborów i do urzędów — na to się ani terazniejsze, ani żadne inne w Rumunii ministerium nie odważy, ponieważ przeciwieństwo ogółu ludności chrześcijańskiej byłoby w tym punkcie do przewyższenia niepodobnem. Gdyby pomimo stanowczej niechęci wszystkich Rumunów uparł się rząd i próbował konieczności reformę taką wprowadzić, najgorzejby się żydom przysłużył; bo wywołałby nowe i gwałtowniejsze przeciw nim ekscesa i gwałty, i większe z pewnością, niż dotąd kiedykolwiek miały miejsce. Żyd, któryby osmiesił się do urny przystąpić, nie uszedłby zdrowo z tej wyprawy, chyba żeby miał eskortę z dwóch przynajmniej żołnierzy, i to nie rumuńskich, lecz obcych.

Dzienniki rumuńskie cieszą się wielce, że z konferencji nic nie będzie, a urzędowy „Monitorul“ utrzymuje, że nigdy o konferencji nie myślano.

## Kronika

(Uwiedomienie.) Egzamina kandydatów stanu nauczycielskiego dla szkół gimnazjalnych piśmienne pod nadzorem (klausurowe) odbywać się będą dnia 22. lipca br. i następujących.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości. Z komisji egzaminacyjnej.

W Lwowie, dnia 11. lipca 1872 r.

(Wybory uzupełniające) 2 członków do Rady powiatowej w Rohatynie z grupy gmin wiejskich odbędą się 16. sierpnia br.

Wybór uzupełniający jednego członka do rady powiatowej w Rohatynie z grupy wiejskich posiadłości odbędą się 8. sierpnia br.

Do wyboru uzupełniającego jednego członka do rady powiatowej w Turce z grupy większych posiadłości rozpisany został po raz trzeci nowy termin na dzień 31. sierpnia br.

Wybór uzupełniający jednego członka do rady powiatowej w Kaluszu z grupy gmin wiejskich odbędzie się 16. sierpnia br.

Wybory odbędą się w miastach powiatowych; o godzinie i miejscu wyborów zawiadomieni zostaną wyborcy kartami legitymacyjnymi.

(Wiadomości dyoceczne). D. 24. czerwca 1872 umarł w Kasynie powiatu limanowskiego, dycezyi tarnowskiej, pleban obrz. łac. ks. Michał Klimowski, przeżywszy lat 66 z tych w stanie duchownym 39.

Śmierć nastąpiła nagle wskutek nieszczęśliwego wypadku wracającego bowiem od chorego śp. ks. Klimowskiego uniosły konie, przyczem wyrzucony na ziemię zranił się śmiertelnie i na miejscu ducha wyzionął.

Umarł także dnia 30. czerwca 1872 w Zassowie powiatu pilźnieńskiego dycezyi powyższej, pleban obrz. łac. ks. Antoni Grzywnowicz liczący lat 65; księdzem był lat 35.

Do parafii probostwa, w Kasynie należy w samej Kasynie

ciągnącej się przeszło 3/4 mili — 1826 dusz, względem których obowiązki duszpasterskie wypełnia każdorazowy pleban.

Kolatorem j at p. Józef Wieniawa Zubrzycki.

Do parafii probostwa w Zassowie należy w 12 miejscowościach i promieniu 1 mili, 8293 dusz, a do pełnienia posług duchownych przydzieleni są każdorazowemu plebanowi dwaj wikarzy.

Prawo patronatu wykonuje hr. Kaźmierz Jastrzębiec Kuczkowski.

Probostwo w Kasynie uposażone jest całkowicie z funduszu religijnego, i każdorazowy probosz pobiera kongregację roczną 420 złr. w. a.

Do uposażenia probostwa w Zassowie należą 137 morgów 1310 0 0 ról w piaszczynej ale dobrej żyznej glebie, 19 morgów 1143 0 0 dobrych łąk wydających siano słodkie, 20 sągów miękkiego drzewa opałowego z lasów dworskich, obligacja indemnizacyjna 50/0 na 12660 złr. m. k., zapis długu państwa 50/0 na 3150 złr. w. a. relnicya mesznego rocznie 33 złr. w. a. i inne pomniejsze źródła.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 1280 złr i pokrywa kongregację plebana, tudzież płace obydwóch wikarych.

— Według ogłoszonej przez pocztamt jeneralny cesarstwa niemieckiego statystyki za rok 1871, liczba biur pocztowych wynosiła 4927, liczba zaś osób będących na służbie 42.736. Wywiezionych skrzynek do listów było 24.703. W pierwszym półroczu 1871 r. przesłano 30.170.000 pakietów bez wartości, i przeszło 15 milionów pakietów i listów z pieniędzmi, na ogólną sumę 3.705.433.730 talarów. Pasażerów pocztami północno-niemieckimi w r. 1871 przejechało 6 milionów. Marek i kopert stempowych sprzedano 374 1/2 milionów, na sumę 131 1/2 milionów talarów. Ogólny dochód pocztowy w roku 1871 dochodził do 26 milionów talarów, przewyżka nad wydatki 3 1/2 miliona talarów; przewyżka w 1870 r. wynosiła około 2.159.000 talarów.

(O używaniu herbaty w Chinach) w posyćie VI „Wiadomości geograficznych“ czytamy: Jaką ilość herbaty spożywają Chińczycy określić niepodobna; konsumpcja jest bezwzględnie olbrzymią, przeceniać jej jednak nie trzeba. Po-między 3 lub 400 milionami Chińczyków, używanie herbaty wcale nie jest tak upowszechnione, jak to powszechnie sądzą. Dla ludzi do niższych warstw należących, mianowicie w prowincjach północnych, herbata należy do zbytku; tykają oni wodę gorącą z tem samem upodobaniem, jak bogacze herbatę zieloną, i poprzestają na uadaniu jej tylko nazwy herbaty. Ludzie do warst średnich należący w tychże okolicach, używają naciągu z suchych liści niektórych roślin miejscowych, i tylko klasy najbogatsze pozwalają sobie na zbytek, jakim jest picie herbaty prawdziwej. Nawet w prowincjach plantacya herbaty się zajmujących, picie herbaty nie jest powszechne. Krzew ten rośnie na wzgórzach, często na 1000 stóp ponad poziom najbliższych dolin, i mieszkańcy tych ostatnich zmuszeni są zatem kupować herbatę u plantatorów. Biedniejsi wolą zaoszczędzić ten grosz, i piją wodę gorącą albo naciąg z listków innych roślin dziko na polach rosnących, należących np. do gatunków Artemisia i Ribes. Z opowiadanych faktów można więc przypuścić, że używanie w Chinach herbaty powstało wskutek wstrętu, jaki mają do picia zimnej wody; czego znów naturalną przyczyną może być ta okoliczność, że Chińczycy po większej części nie mają do picia innej wody nad tę, która już spływała po plantacyach ryżowych, i przez pochłonięcie rozkładających się ciał, stała się niezdrową do użycia. Picie więc wody gotowanej, do której dla nadania smaku dorzucano trochę suchych liści, jest prawdopodobnie zwyczajem bardzo starożytnym, i później dopiero po wypróbowaniu liści różnych roślin oddano pierwszeństwo herbacie. (G. P.)

(Sprostowanie.) W wczorajszej Gazecie w szóstym wierszu czwartego ustępu rubryki Wiedzi wydrukowano mylnie: obu posłów monarchii zamiast: obu połów monarchii.

## Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1872.

	Miejsce targu:				
	Jordanów	Maków	Narol	Lubaczów	Myślenice
	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.	złr. c.
Następujących artykułów:	w walucie austriackiej				
Mec pszenic . . . . .	6 30	6 50	5 50	5 50	5 50
„ żyta . . . . .	5 —	5 20	3 50	4 20	4 58
„ jęczmienia . . . . .	3 70	4 30	3 50	3 50	3 95
„ owsa . . . . .	2 —	2 50	2 —	1 80	2 30
„ grochu . . . . .	—	5 80	5 —	5 —	6 20
„ białego . . . . .	—	—	—	—	—
„ kukurudzy . . . . .	—	—	—	—	—
„ ziemniaków . . . . .	2 15	1 80	—	—	1 65
Cetnar siana . . . . .	1 40	1 50	—	2 10	1 20
Sąg drzewa twardego . . . . .	7 —	5 —	6 80	6 —	9 60
„ miękkiego . . . . .	5 —	4 —	4 80	4 50	6 50
Funt mięsa wołowego . . . . .	— 20	— 22	— 15	— 15	— 18
Miara wina . . . . .	—	—	—	80	60
„ piwa . . . . .	— 20	— 20	—	—	16 20
Robotnik z wiktem . . . . .	— 30	— 40	—	—	—
„ bez wiktu . . . . .	— 50	— 50	—	—	— 60

## Sprawozdanie tygodniowe

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

cenach zboża i produktów zrealizowanych na placu lwowskim w ciągu tygodnia od 27. czerwca do 4. lipca 1872.

(Ceny w walucie austriackiej.)

Powietrze tego tygodnia dość zmienne, jednakowo mniej dzdzyte i gdyby deszcze zupełnie ustały, odbywał by się mógł zbiór żyta pomyślnie. Ceny zboża i okowity spadły o 1/4 do 1/2 zł. Na rzepak i lniankę nie ma popytu.

Zboża. Pszenica 170 zł w. w. czelna biała zł. 11 11 1/2, czelna żółta lub czerwona zł. 10 3/4 — 11, dobra su-

cha biała zł. 10 1/4 — 10 1/2, dobra sucha żółta lub czerwona zł. 9 3/4 — 10 1/4, ordynaryjna lub wilgotna zł. 9 1/4 — 9 1/2. Żyto 160 zł najlepsze suche zł. 7 3/4 — 8 10, średnie lub wilgotne zł. 7 — 7 1/4. Nasiona. Konieczyna 180 zł w. w. przednia zł. 38 — 42, średnia zł. 33 34, ordynaryjna zł. 32 — 32. Nasiona olejne. Rzepak zimowy 150 zł w. w. na sierpień, wrzesień loco Lwów zł. 12 — 12 1/4. Lnianka 150 zł w. w. na październik loco Lwów złr. 8 3/4. Okowita 80 Tralles 41 miar gotowa zł. 22 1/2, na lipiec, wrzesień zł. 23 1/4, rektifikowana zł. 24 1/4.

(Stan wkładek kasy oszczędności w Stanisławowie)

był z dniem 31. maja 1872 u 1081  
stron . . . . . 346.239 zł. 11 c.  
w miesiącu czerwcu  
1872 włożyło 48  
stron . . . . . 9 345 zł. 33 c.  
zaś wyjęło 20 stron 17.171 „ 19 „  
użyło zatem . . . . . 7.825 „ 86 „  
zostało . . . . . 338.413 „ 25 „  
do tego 60/0 prowizya za I. półrocze  
1872 niepodniesiona i do kapitału  
dopisana . . . . . 8.691 „ 42 „  
Stan wkładek z dniem 30go czerwca  
1872 u 1111 stron wynosi zatem 347.104 zł. 67 c.

## OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Kraju“.

Berlin 11go lipca. „Reichs-Anzeiger z środy ogłasza ustawę o Jezuitach i rozporządzenie dotyczące wykonania tej ustawy a zakazujące Jezuitom sprawowania jakichkolwiek bądź czynności zakonnych, zwłaszcza w kościele i szkole. Rozwiązanie zakładów jezuitkich, nastąpi w ciągu 6 miesięcy.

„Prov. Corr. powiada, że Niemcy zawierając nowy układ z Francją, nie miały bynajmniej na myśli wcześniejszego otrzymania kontrybucyi wojennej, lecz tem się jedynie powodowały przekonaniem, że propozycje uczynione przez Francją, są rękojmią polityki pokojowej.

Gaz. Krzyż. donosi, że rząd francuski zapytywany przez jeden z gabinetów europejskich w sprawie miejsca, w którym się ma odbyć przyszłe conclave, odpowiedział, że nie ma żadnego powodu do wątpienia, że conclave dokona wyboru w Rzymie z zupełną swobodą. W przeciwnym razie rząd francuski czułby się obowiązany powziąć pewne postanowienia w tym względzie, zawsze jednak i jedynie w porozumieniu z innemi mocarstwami, które mają głos w tej sprawie.

Wersal 11. lipca. W komisji budżetowej oświadczył Thiers, że zaciągnąć się mająca pożyczka ma dobre widoki, że dzień emisji jest bliski i że bankierowie traktowani będą tak jak i inni subskrybenci. W Zgromadzeniu narodowem wniósł Gaslonde ustanowienie podatku zarobkowego, podatku od drzwi i okien i pogłównego. Thiers popiera zaprowadzenie tych podatków jako uzupełnienie dochodów z innych projektowanych podatków, i oznajmia, że rząd odstępuje od podatku od soli i od podatku gruntowego. W końcu powiada, że zgromadzenie narodowe popełniłoby wielki błąd, uchwalając podatek od obrotu handlowego.

Baltimore, 11. lipca. Konwencya demokratyczna wybrała Greeley'a kandydatem na prezydenta.

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11 lipca.

Hotel Żorża: Pp. Czajkowski B., z Rosyi. — Kostaki G., z Odessy. — Tecocchani J., z Botuschan.

Hotel europejski: Pp. Hochbauer Ant., z Wiednia. — Wysocki K., z Hrehorowa.

Hotel angielski: Pp. Br. Mustatza M., z Sadygóry. — Gniwosz F., c. k. szambelan, z Nowosielic. — Dr. Popiel S., adw., z Sanoka. — Sobolewski K., z Rosyi. — Falkowski M., z Pieczychwosta. — Krzysztofowicz D., z Olęskowa. — Papara D., z Batiatycz. — Szczepański A., z Laszek.

Pod białym orłem: P. Zdunyczak J., z Paryża.

Hotel Kuhna: Pp. Grünhaut J., z Jawornik. — Książkiewicz W., not., z Rohatyna.

Hotel krakowski: Pp. Br. Błżowski H., z Tarnopola. — Rozwadowski W., z Serwery.

Hotel podolski: Pp. Przemycki M. i Narolski T., z Odessy.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11 lipca.

Pp. Hr. Dunia S., do Głębocza. — Hr. Zaleski A., do Rosyi. — Godziejewski A., c. r. radca stanu, na Kaukaz. — Belinka J., radca kol., do Rosyi. — Dworski A., adw., do Przemysła. — Dr. Holzer A. i Mijakowski J., do Złoczowa. — Czetwertyński W., do Warszawy. — Ciechanowski S., do Rosyi. — Postowski W., do Warszawy. — Siemiatkowski W., do Rosyi. — Stojanowski A., do Królestwa.

## TEATR.

Dziś: W teatrze lwowskim Salon Böninga. Ostatnie wielkie przedstawienie z dziedziny modnej, salonnowej magii i złudzeń. Grande soirée de phisique amusante. (Nowy nader zajmujący program.) Przedstawionem będzie zniknięcie młodej damy z niezakrytego stołu. Wielka pantomina duchów i strachów. Bruchomowstwo.







własnych, pod dniem 19 czerwca 1872 l. 7458 wytoczył, w skutek czego pozwany jako ze życia i miejsca pobytu nieznanym, kurator ad actum w osobie adw. dr. Koźmińskiego z substytucją adw. dr. Schmidta ustanowiono i kuratorowi pozew na dzień 6 sierpnia 1872 do ustnej rozprawy dekretowany, doręczony zostaje. Tarnopol dnia 24 czerwca 1872.

(1813 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 7673. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol wird in der Wechselsache der Dwoire Weissmann gegen Hieronim Błażowski pto. 868 fl. öst. W. j. R. G. für den Abwehrenden und dem Aufenthaltssorte nach unbekannten Belangen Hieronim Błażowski zum Curator den Landesadvocat Dr. Max mit Substituierung des Landesadvocaten Dr. Axelrad bestellt, und dem Ersteren die Zahlungsaufgabe vom 29. Mai 1872 Z. 6361 zugestellt.

Tarnopol, am 26. Juni 1872.

(1814 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 7674. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol wird in der Wechselsache der Dwoire Weissmann gegen Hieronim Błażowski pto. 420 fl. öst. W. j. R. G. für den Abwehrenden und dem Aufenthaltssorte nach unbekannten Belangen Hieronim Błażowski zum Curator den Landesadvocat Dr. Max mit Substituierung des Landesadvocaten Dr. Axelrad bestellt und dem Ersteren die Zahlungsaufgabe vom 29. Mai 1872 Z. 6362 zugestellt.

Tarnopol, am 26. Juni 1872.

(1827 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3115. C. k. sąd powiatowy w Rohatynie jako władza nadopiekuńcza przedłużył za przyzwoleniem c. król. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 29go maja 1872 do l. 4106 opiekę nad nieletnim Józefem Sze remetą z Czeskiej z powodu marnotrawstwa na czas nieograniczony.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rohatyn, dnia 3. lipca 1872.

(1828 1—3) **E d y k t.**

Nr. 22462. C. k. lwowski sąd krajowy czyni wiadomo, że w tymże dnia 16 sierpnia 1872 o godzinie 10 rano przymusową sprzedaż realności we Lwowie pod l. 285 m. położonej w celu zniesienia spółnictwa, jakie względem tejże pp. dr. Leonowi Witz, Rebecce Jetzes i Józefowi Lewkowiczowi przysłuży, tudzież na zaspokojenie kosztów egzekucji w kwocie 81 złr. 17 ct. w. a. po ustanowieniu warunków ułatwiających pod następującymi warunkami się odbędzie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tejże realności w drodze ocenienia wyrachowana w kwocie 34263 złr. 57 ct. w. a.

2. Realność ta na powyższym terminie za jaką bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedana będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji jako wadium 100% ceny wywołania w okrągłej sumie 3420 złr. w. a. w gotówce złożyć.

Jeżeliby jednak który z współwłaścicieli realności sprzedać się mającej realność licytować chciał, wolno im będzie wadium, a to Leonowi Witz na swojej 1/4 części tej realności, reszty współwłaścicielom zaś na sumach swoich na rzecz ich na częściach ich własnych za tabulowanych tabularnie, lub w razie extabulowania tychże na ich częściach realności zabezpieczyć. Wadium zostanie tylko od najwięcej ofiarującego zatrzymane, reszcie licytantom zaś po ukończeniu licytacji natychmiast oddane.

4. Najwięcej ofiarujący winien będzie w 30 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacji całą cenę kupna z wrachowaniem wadium do depozytu sądowego złożyć poczem mu dekret własności wydany i tenże w posiadanie wprowadzonym zostanie.

5. Jeżeliby który z współwłaścicieli realność tę nabył, wolno mu jest w 30 dni po zatwierdzeniu aktu licytacji część ceny kupna jego części realności od ciężarów, z wyjątkiem dom. 90 pag. 435 1/2 n. 56 on. ciężącego długu wolnej odpowiadającą, sobie odciągnąć, obowiązany zaś będzie cenę kupna części realności współwłaścicieli od ciężarów z wyjątkiem dom. 90 pag. 435 1/2 n. 56 on. ciężącego długu wolnych odpowiednią i jedną trzecią część ceny kupna reszty części obciążonych do depozytu sądowego złożyć, poczem wydanie dekretu własności nastąpi, intabulacja za właściciela może tylko z równoczesną prośbą o zabezpieczenie resztujących 2/3 części ceny kupna tych ostatnich części realności z obowiązkiem zapłacenia 50% odsetków od dnia oddania fizycznego posiadania na całej realności nastąpić i zarazem zarządzi się na prośbę jego oddanie realności Nr. 285 m.

6. Najwięcej ofiarującemu współwłaścicielowi wolno będzie całą cenę kupna każdego czasu do depozytu złożyć w którym razie natychmiast wydanie dekretu własności i na żądanie oddanie fizycznego posiadania nastąpi.

7. Każdy kupiciel obowiązany jest resztującą należność indemnizacyjną dom. 90 pag. 435 1/2 n. 56 on. intabulowaną bez potrącenia z ceny kupna na siebie przyjął resztą ciężarów zaś po dopełnieniu warunków w punkcie 4 i 5 postanowionych na cenę kupna przeniesioną zaś z realności wyextabulowaną zostanie.

8. Kupiciel obowiązany będzie podatek za przeniesienie własności i wszelkie wydatki z intabulacją za właściciela z zabezpieczeniem resztującej ceny kupna i oddaniem posiadania połączone z własnym funduszu zapłacić bez regresu do byłych właścicieli.

9. Kupujący przyjmuje na siebie podatki tylko od dnia oddania fizycznego posiadania, zaległości zaś od dnia oddania wolno mu zapłacić i kwit przy złożeniu ceny kupna jako gotówką wrachować.

10. Jeżeliby kupiciel, któremukolwiek warunkowi tej licytacji w przyzwoitym czasie zadość nie uczynił, wtedy wadium złożone lub zabezpieczone na rzecz właścicieli byłych a względnie ich wierzycieli hipotecznych przepadnie i relucytacja na koszt i niebezpieczeństwo niedotrzymującego warunków z jednym terminem rozpisana zostanie, na którym realność ta i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

11. Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli miejskiej, a co do zaległych padatków do tutejszej c. k. administracji podatkowej i c. k. Urzędu podatkowego, zaś ekstrakt tabularny i akt ocenienia i resztę warunków licytacyjnych w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czym się strony w tej sprzedaży udział biorące dalej nieznanych z miejsca pobytu wierzycieli Józefa i Julię Rebakowskich tudzież wszystkich tych wierzycieli którzyby po dniu 29. maja 1869 na realności pod l. 285 m. prawa rzeczzone nabyli, lub którymbymy niniejsza uchwała i wszelkie inne późniejsze uchwały tej sprzedaży się dotyczące, doręczone być nie mogły przez kuratora tymże już poprzednio w osobie p. adw. dr. Gnońskiego z substytucją p. adw. dr. Majewskiego postanowionego zawiadamia.

Lwów dnia 11 maja. 1872.

(1829 1—3) **E d y k t.**

L. 34724. C. k. Lwowski sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Kellermana prywatyzującego, że przeciw niemu na d. dzisiejszym do l. 34724 na prośbę Noego Papernie nakaz zapłaty sumy wekslowej 2400 zł. w. a. z p. n. wydany i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Sermakowi, którego substytutem p. adwokata Dra. Gregorowicza mianowano doręczonym został.

Lwów dnia 26. czerwca 1872.

(1834 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 20462. W celu zabezpieczenia dostawy materiału do pokrycia gościńców państwowych w Tarnowskim okrębie budowniczym na trzyletni przeciąg czasu t. j. 1873, 1874 i 1875, odbędzie się w dniu 22. lipca 1872 z uderzeniem godziny 12tej w południe w c. k. starostwie Tarnowskim licytacja zapomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1872 dla 3ciej i 4tej ćwierci 20, 21, 22, 23, 24, 25 i 26 mili Bialsko-Przemysko-Lwowskiego gościńca 1920 pryzm po 54 stóp sześć. w kwocie 7414 zł. 25 kr.

dla 7, 8 i 1szej 2giej ćwierci 9 mili Dukielsko - Pilzneńskiego gościńca 1340 pryzm po 54 stóp sześciem. w kwocie 2291 „ 15 „

razem w cenie fiskalnej 9705 zł. 40 kr.

wał. austr.

Blizsze warunki licytacji można przegladnąć w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1873 zaopatrzone w pięć procent. wadium przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie nie znajdują uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. czerwca 1872.

(1835 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 23867 W celu zabezpieczenia dostawy żwiru dla gościńców państwowych w okrębie budowniczym kałuskim w latach 1873, 1874 i 1875, odbędzie się w c. k. Starostwie w Kałuszu na dniu 22. lipca 1872 o godzinie 12. w południe licytacja zapomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa żwiru na rok 1873 wynosi:

I. na trzyletni powyższy przeciąg czasu dla 1, 2, 3 ćwierci 67mej, dla 1, 2, 4 ćwierci 68mej dla 2, 3, 4 69tej i 1, 2 ćwierci 70tej mili gościńca Biała-Stryjskiatńskiego dla 1ej, 2giej, 3ciej i 4tej mili gościńca Rożniatów-Rosulniańskiego i nareszcie dla czwartej ćwierci 7mej dla 1, 2, 3 ćwierci 8mej, dla 1, 2, 3, 4 ćwierci 9tej i 1, 2 ćwierci 10tej mili gościńca Brzuchowice-Bursztyn-Podhoreckiego, razem 1785 pryzm w cenie fiskalnej 7137 zł. 77 1/2 kr.

II. Na rok 1873 i 1874 na koszt i stratę przedsiębiorcy Herza Gottlieba w spółce z Markusem Morgensternem, którzy kontrakt zerwali, zabezpieczyć się mająca, dla 62giej, 63ciej, 64tej, 65tej i 66tej mili gościńca Biała-Stryjskiatńskiego 1915 pryzm w cenie fiskalnej 6702 zł 15 kr.

W razie nieosiągnięcia na dostawę pod pozycją II, ofert poniżej cen fiskalnych, zostaną przyjęte oferty z nadwyżką tychże

Blizsze warunki tej licytacji przegladnąć można w godzinach urzędowych w powyż wymienionem c. k. Starostwie, gdzie też oferty na całe te okresy czasu lub też tylko na rok 1873, zaopatrzone w 5proc. wadium przed oznaczonym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, uwzględnione nie będą.

Z c. k. namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 28. czerwca 1872.

(1836 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5938 cyw. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Fischla Grossbarta prawonabywcy Dawida Bienenstocka w sumie 150 złr. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż przez licytacją realności pod nc. 9 w Janikowicach z budynku i 3 mórg pola się składającej dłużnika Kaźmierza Anioła własnej, na 1665 złr. oszacowanej, a to w trzech terminach na dniu 3 sierpnia 4 września i 14 października 1872 roku, każdą razą o 10 godz. z rana, nadmienając, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim terminie także niżej tejże ceny sprzedana zostanie i że kaźden chęć kupienia mający winien będzie wadium w kwocie 166 złr. 50 gr. w gotówce, lub też w obligacjach, w listach zastawnych instytutu kredytowego galicyjskiego wedle kursu w ostatnim numerze Gazety lwowskiej obliczyć się mających, do rąk komisy licytacyjnej złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisowego zajęcia i oszacowania wolno jest chęć kupna mającym w registraturze przejrzeć.

Dąbrowa dnia 27 maja 1872.

## Doniesienia prywatne.

### Uwiedomienie.

W skutek zwinienia domu handlowego pod firmą J. L. Singer i Sp. poruczono dla Lwowa „Komandytę Ogólnego zakładu zaopatrzenia“ od 1go lipca b. r. pp. J. Pietrosch i Sp., u których będzie można złożyć oświadczenie przystępu, uiszczać wkładki i pobierać renty i odprawy.

Wiedeń, dnia 1. lipca 1872.

Z Administracji Ogólnego zakładu zaopatrzenia.

Komandyta znajduje się w dotychczasowym lokalu przy placu św. Du-cha l. 11 now. (1830)

### Doctor in absentia

sann gemacht werden von allen Personen des Gelehrten- und Künstlerstandes, Studirenden, Chirurgen, Operateuren etc. etc. Unentgeltliche Auskunft erfolgt auf frankirte Anfragen unter Adresse: Medicus. 45, Königsstrasse in Jersey (England.) (1824 1—4)

(1808 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 1413. Magistrat kr. wolnego miasta Stryja podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem wydzierżawienia połączonej propinacji wódki piwa i miodu a to na czas od 1 stycznia do ostatniego grudnia 1873, odbędzie się na dniu 30 lipca 1872 o godzinie 10 z rana publiczna licytacja.

Za cenę wywołania ustanawia się jednoroczny czynsz w kwocie 26263 złr. 60 ct. a. w. od której 100% jako wadium do rąk komisji licytacyjnej złożyć należy.

Pisemne oferty będą przyjmowane w ciągu i przed zamknięciem licytacji, mają być jednak wystawione odpowiednio do istniejących przepisów i winne być należycie opieczetowane i zaopatrzone w wadium powyż oznaczone.

Dalsze warunki przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Magistrat kr. miasta.

Stryj dnia 27 czerwca 1872.

### Die Melaniline (1889 3—12)

giebt augenblicklich dem Haare die schwarze oder braune Farbe der Jugend; natürliche, bestimmte, brillante und unergängliche Färbung. Gradire Färbung mit anilin-Basis (patentiert). Garantiert ohne Schwefel, Quecksilber, Silber noch Blei.

V I O L E T

Patentierter Parfumeur in Paris.

Erfinder der Royal Thridace-Seife.

Man verlange die Fabrikmarke:

L A R E I N E D E S A B E I L L E S.

Niederlage in allen Städten der Welt.